

ger, jeg skal tillade mig i Anledning af det Foredrag, vi have hørt af den høiarværdige Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Kreds (Monrad) og Rigsdagsmanden for Københavns Amts 6te Kreds (Mourier). Den sidstnævnte Rigsdagsmand har især omtalt det Surrogat, som vi skulle sætte istedetfor Lehnbsæstderne og Bestderne af det forhen privilegerede Hartkorn i Amtsraadet. Han har holdt sig meget strengt, eller har villet holde sig meget strengt til det Resultat, som igaar ved Afstemningen blev vedtaget i Thinget, at nærværende Lovudkast ikke skal indbefatte Andet, end netop at indsatte et saadant Surrogat i Amtsraadet istedeifor de to Classer, som derfra nu maae vige deres Sæde. Men, idet den ærede Rigsdagsmand er gaaet ud fra dette Standpunkt, troer jeg dog, han har feilet, naar han derfra sluttede til, at vi uden Forandring skulle vedtage det Lovudkast, som er forelagt af den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal, førend jeg gaaer ind i en dybere Undersøgelse af dette Spørgsmaal, forudskikke en Bemærkning, som jeg allerede tillod mig at udtale, da Sagen var til 1ste Behandling, den nemlig, at det Naturligste var, at den Ret, som Lehnbsæstderne og Gierne af 25 Edr. privilegeret Hartkorn havde til at have Sæde i Amtsraadet, blev ophævet, og at der ikke blev sat nogen ny egen Valgklasse istedeifor. Men, da nu den høitærede Indenrigsminister i Lovforslaget har foreslaaet en Klasse, som skulde være et Surrogat istedeifor denne, saa burde det, dersom man skulde strengt holde sig til det tidligere Bestaaende, have været Bestderne af 25 Edr. Hartkorn, — saaledes som det ogsaa er udtalt i Motiverne — og ikke, som Lovforslaget foreslaaer, af 20 Edr. Hartkorn. Den, som har ledet Sagen ind paa Billaarlighedens Gebeet, er altsaa Forslagsstilleren. Dette, troer jeg, skulde have været erkjendt af Rigsdagsmanden for Københavns Amts 6te Kreds

(Mourier), som saa skarpt dadlede Udvalgets Majoritet, fordi den har nævnt en anden Talstørrelse. Jeg troer, at, naar man kommer bort fra de 25 Edr. Hartkorn, er det ligesaa berettiget at sætte 12 som 20, og jeg skal ikke indlade mig paa nogen Motivering heraf, men henholde mig til den ærede Ordførers Bemærkninger i saa Henseende. Der er derimod et Par andre Punkter i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, som jeg skal søge at imødegaae. Han har truet med, at, dersom vi ikke bleve ved de 20 Edr. Hartkorn, saa saa vi slet ikke denne Lov. Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt det er muligt eller ikke, skjøndt jeg vel troer, at der kan være Anledning til at tvivle derom; men jeg veed jo ogsaa, at der netop paa denne Tid ønskes en Tilbagegang fra den frie Udvikling fra flere Sider (Hør!). Jeg vil ønske, at det ikke maa blive almindeligt attraaet; men, naar det ogsaa skulde være, at Loven af den Grund skulde blive os nægtet, saa skal jeg ikke have Noget derimod. Jeg vil hellere gaae ind paa, at Loven i det Hele bliver forkastet, end at laane min Stemme til at erkjende det for nødvendigt at stifte en ny Klasse af Hartkornseiere, af og iblandt hvilke man skulde vælge Medlemmer til Amtsraadet istedeifor Lehnbsæstderne og de forhen privilegerede Hartkornseiere.

Rettelser.

- nr. 209, Sp. 3326, L. 18 "Beretningen af" læs: "en Beretning om".
 f. Sp. L. 15 f. n. "Forsøgelsen" læs: "Foryngelsen".
 Sp. 3327, L. 3 f. n. "stfere" læs: "stftrere".